

et ex p^o p^oicati n̄ detrauat utilitem.

Capituli solutio: q^o s^om dicit dicitur intrinica, q^o d^o res utij ex p^o p^o = utin
 icati Concupite Coniuncta p^o identem cum sob^o p^o m^o in univ^o. tunc dicit sol^o detra
 tio extrinica, q^o d^o res utij representate distat extrinica a dicit, affiat d^o infio
 ribus: Vg. in hac p^oicate p^oij e^o ho, in q^o se ho affectu^o p^oro ad huc ex
 p^o p^oicati representate utij, ut p^oro sit s^oij, se ex p^o sub^o dicit dicitur intrinica mat^o
 ut p^oro sit u^o.

Arg. 4. na^o sol^o e^o utij in suppositioe simplic^o: s^o in aut^o p^oicate
 sumite na^o in suppositioe absa: q^o n̄ e^o utij in aut^o p^oicate. ut responde^o
 huc arg^o p^oij debet scire q^o sit suppositio Simplex, q^o absa. suppositio igit^o
 Simplex illa e^o, in q^o na^o sumite ut abstracta, et utij: suppositio absa illa e^o in q^o na^o
 sumite s^om se, i. s^om sua p^oicate estialia, et naria n̄ reflectendo supra stum
 utilitatis. na^o q^o in aut^o p^oicate sumite in suppositioe absa, ut p^oro sit u^o; q^o sit
 sumerete in suppositioe simplic^o e^o p^oicate fa^o q^o effueret huc sum^o p^oij e^o
 ho abstractu^o sicut utij, q^o e^o aperte sum.

Ita igit^o ad argum^o in fia neg^o mai; q^o na^o e^o utij et in suppositi
 one absa, q^o d^o representate libera a dicit, q^o cum aut^o p^oicate sit extrinica
 ipsi na^o, n̄ illi tollit utilitem; neg^o et suppositio obstat utij; suppositio n̄ e^o q^o d^o m
 acceptio s^oij, q^o n̄ uariat iuditiu^o representatiuu^o rei utij, cum u^o in aut^o p^oicate
 p^oseuerat iuditiu^o representari rem utem, et p^oseuerat rem utem. Adde hanc ^{ipsa u^o}
 dicitur d^o suppo^o absa p^ocedere in 3° s^oij, in q^o na^o iam fuit abstracta ab infio^o
 n̄ u^o illi q^o in 1° s^oij, in q^o na^o et sumite in suppo^o absa, s^o anter^o omnino ad
 dicit, et infio^o.

Line col. 10 post aut^o p^oicate adhuc p^oseuerare aptitudem ad alij
 uij p^oand^o; q^o adhuc p^oseuerat ead^o na^o utij et aptud^o ad ostend^o, et p^o s^oij
 cum aptud^o ad p^oand^o. Col. 2. nam^o utem q^o d^o affiat d^o uno infio^o n̄ affiat
 d^o alij consequi; q^o talij na^o adhuc manet utij, nam^o cum illud iuditiu^o p^oicate:

um sit extrinsecum, sed illam dicit extrinsecum ex p[er]tineti ad unum induim
p[er] p[ro]prietatem, n[on] u[er]o ad alia.

Disputatio VI. De abstractione Uniuersali.

Sectio I.

Quomodo fiat abstractio, & qualis sit.

Propria Uniuersalis.

Abstractio est separatio unius ab alio, haec duplex est 1° rety, 2° intentionalis. abstractio
rety tunc dicitur quando unum ab alio rety separate, v.g. aëria a corpore raris ab arbo-
re etc. abstractio intentionalis tunc fit quando p[er] illud tantum separate ab alio, sed a p[ar]te
rei mouendi diuista. haec abstractio intentionalis dicitur in negatiua, et positiua, siue
passiua.

Abstractio negatiua tunc dicitur quando d[icitur] ab alio negati, siue u[er]e siue f[ict]a: v.g. quando dicitur
Sicut n[on] est lapis / Sicut n[on] est h[om]o / abstractio intentionalis passiuua tunc fit quando ex plu-
ribus unitatibus a p[ar]te rei p[ro]fundius unum relictis aliis, n[on] t[ame]n negando: v.g. quando illius re-
fecto odore, et sapore pomii tantum illius (colorem conuicere) etc. haec abstractio est illud se-
lecte Plagum (abstractiua n[on] est mendacium) haec abstractio s[ed] pot[est] fieri p[er] apprehensio-
em, s[ed] p[er] iudicium.

Reuersus abstractio passiuua dicitur in fratem, et obtiniam. frater est illa q[uae] se habet
tantum ex p[ar]te illius, q[ui] t[ame]n apprehendat h[om]inem totum, eum tantum exprimit in ordine ad adu[er]sum
censendi v.g. et n[on] in ordine ad operarij ratiocinandi. abstractio obtinua illa est, in q[ua]
ex p[ar]te obti correspondet una tantum frater / ipsi obti, nullo modo alia inclusio, nec
cognita ab ipso a[ut] illius: ut quando cognoscite at in h[oc] nullatenus cognito rati, neg
confuse, neg d[icitur].

Quare. igitur 1° quoniam ex hijs sit propria abstractio naturae etc. Re-

solutio 1.º abstractio utij n̄ est reij. P. 1.º ga gij spej et duo si id a pe rei
 cum suis subij: gō n̄ possunt, ab eij rete separari. dñd̄ ppriū, et dñm
 se a pe rei diguant a subij, in ḡtinuū si utia si id a pe rei cum suis inferiorib;
 neq̄ n. sola subta si inferiora. 7. et 5.º utij, sō subta sūt cum fuj: gō neq̄ hæc duo
 utia possunt rete separari. P. 2.º ga utia n̄ possunt p̄uū separata rete ab
 inferiorib; n̄ n. t̄c̄ pot̄ rete p̄uū p̄ acc̄m̄ p̄h̄icam d̄t̄ctam: gō neq̄ sepa-
 rari rete. Resol. 2.º abstractio utij n̄ pot̄ eē negiua. P. 1.º ga q̄ndō abstractio
 hoim̄ 2.º a p̄io, n̄ negam̄, im̄o affirmam̄ hoim̄ d̄ p̄io. J̄m̄o 2.º ga utē
 ē q̄ cum suis inferiorib;: gō n̄ pot̄ d̄ illi negari. Resol. 3.º p̄p̄ia abstractio
 utij ē p̄s̄s̄iua. P. 1.º ga n̄ ē reij, n̄ ē negiua: gō ē p̄s̄s̄iua ob̄t̄ue. hæc
 abstractio p̄s̄s̄iua ē autij, et tunc fit, q̄ndō autē cognoscat ho 2.º sine
 dñij p̄hibij t̄ ē habituali; et tunc d̄c̄ q̄ndō ho (sij representatur
 in spe intelligibili reij dñij, n̄ in cognoscat autē. hæc abstractio habitualij
 fit p̄ sp̄m̄ intelliḡlem iusta op̄ioem d. Thom.

Quomodo fiat abstractio Utis.

Supponendū 1.º ē iusta loem̄ d̄am̄ PP. CC. in hoc ultra 50. sij ex̄nos dari et d̄c̄
 in̄nos: q̄s̄ p̄balij aliq̄ n̄ digunt, alter d̄c̄ sij (sij, n̄ ga cognoscat res (sies), s̄d̄ ga
 p̄cipit ob̄t̄a om̄m̄ sensuum ex̄nosū. Alter d̄c̄ phantasia ga cōiungit sp̄es
 et fingit chimeras. d̄c̄ et d̄st̄imatiua ga attingit res maḡ abstractas a sensib;
 ex̄enij, et aliq̄m̄ cōuenientiam, P̄ d̄c̄ cōuenientiam sat̄ mat̄o cōsiderat

Supponendū 2.º in ariā dari et duplicem illum: aliq̄ d̄c̄ Agens (sij
 munus ē p̄uere sp̄es intelligibiles: Aliq̄ Passiens, (sij officium ē recipere sp̄es
 intelligibiles p̄uere ab illa agente: p̄ q̄s̄ infiaty elicit cognoc̄m̄ ob̄t̄uū. hic illij
 Passiens cognoscat n̄ soltas singulares, s̄d̄ et (sies, et abstractas a m̄a censibili p̄
 cōuenientiam frat̄em. h̄ij possij.

Abstractio utij fit in hunc modum, offert se oculis aliq̄ induim̄ cen

cibile: Vg. Prus. tunc Prus hic mihi sui spem, q̄ infiatu oculi eliciunt
 uisionem eius. Prus. ex hac uisione oritur alia spes obiecti iam uisi, q̄ transit
 p̄ nervos opticos usq̄ ad sensum. Cuius tunc sui spem elicit suam cognitionem
 p̄ Prus. Unde ex sui spem dimonst̄ alia spes, q̄ in primis in phantasia. et dicit phan-
 tasma infusum. Phantasia uo infiatu hanc spes attingit Prus, et hanc cognitionem
 phantasiae dicit phantasia expulsum.

Ex hoc phantasiae expulso metenda erat alia spes in illum patiente
 s̄ q̄ phantasia e' corporeum; illius uo spuat̄ n̄ pot̄ intelligere p̄ phantasia mat̄; et ideo
 dicit illius agentis et spuat̄, q̄ eleuat hoc phantasia expulsum sicut illo potuit spem
 spuat̄em, q̄ in se uerit ut illius patientis q̄ illam intelligat, et ideo dicit spes intelligibilis.

Disputant Thistor, et Scotus q̄ hanc spes intelligibilis representet adhu-
 rem singularem Vg. Prus. t̄ rem utem, Vg. hominem. Scotus et eius disci-
 puli docent spem intelligibilem representare rem singularem. D. Thom. sua
 scola contendit in spes intelligibilem representari rem generalem, et sic iuxta opinionem
 Scotorum abstractio uti n̄ fit nisi p̄ operationem illius patientis, at uo iuxta opinionem
 Thistorum s̄o. abstractio uti fit p̄ spem intelligibilem, q̄ ibi representate n̄ iam lo-
 ij. ac p̄inde libera a dicit. s̄o st̄m hanc opinionem examinabimus, qm̄ s̄o n̄o sa-
 pponimus.

Sectio 2^a

Q̄s fr̄as heat̄ ut̄e in spes intelligibili. iuxta opinionem D. Thomae.

Supposita opinio D. Thomae. q̄ docet representari in spes intelligibili rem utem. q̄ est q̄s-
 nam fr̄as heat̄ ut̄e in hanc spes intelligibili: 3^a fr̄as concurrunt ad ut̄e, unitas
 p̄missionis aptudo, et relatio finalissime. due p̄iores s̄ fr̄as absc̄. 3^a e' respectiva.

De igitur 1° fr̄as absc̄. i. unitas p̄missionis et aptudo dari aui, et fr̄as
 in n̄a representata in spes intelligibili; eo n̄o q̄ negotis et p̄uac̄oij rel̄as s̄ in rebus.
 ita q̄. s̄. utrum art. 3. et e' fr̄as. I. q̄ n̄a in spes intelligibili representate libera
 a dicit, et apta ad euentu in pluri; q̄ ibi het̄ unitem p̄missionis, et aptudem.

Nota t̄m unitem p̄missionis et aptudem dari in n̄a representata

in spe intelligibili eo modo q' negotij, et privationis rebus sit in rebus. ad intelligentiam huius doctrine sciendae dupliciter est negotij, et privationis in rebus: 1. pure negotij q'ntus sit mens (aerentia finium sic e' cautus in oculis) 2. q' fute nil e' nisi mera aerentia uisionis. 2. negotij sit in rebus uelut possibilis q'ntus illi (concepit negotij eim p' mium entis possiui capelantis fiam a subto: 2. q' g'no (concepit eand' caecitatem p' mium uelutis nigri remouentis uisum ab oculis).

Unitas ipse p'ntionis, et aptudo n' reperiuntur in na (ei representata in spe intelligibili p' hunc mium possiuium siue q'ntus sit entia rei) (conuocata p' illud; q' adhuc ibi n' dicitur aiij illius patientis, q' concepiat unitatem p'ntionis, et aptudis in tota entis possiui, sed tantu' dicitur in hac spe intelligibili pure negotij; q'ntus ibi n' sit fice negotij nimizu dicitur f' rugnia ad extendu' in plurijs.

Do 2. relatio utij dicitur q'ad conuenientiam in na representata in spe intelligibili. ita P. Jorsey sc. metha. cap. 20. q. 4. Cahet. cap. 7. (6. et Sontinay) sum alijs P. q' na representata libere a diuis conuenit referri ad sua inferiora: q' et illi conuenit alijs fice p' q'm referate et hoc e' relatio. Nota hanc ratioem (competere nae uti in spe intelligibili) (conuocata abie, q' abie (conuocata e' q' na abstractate p' illud, et referate ad partia, q'm ex suppositione hac conuenio sit nario, q' ex eo q' na fuit abstracta, nario dicitur resultare relatio ad inferiora, sicut abbas abie e' (conuocata) P'io, sed ex suppositione dispositionum, nario illi competit abas.

Do 3. Si relatio utij conueniat na representata in spe intelligibili, tunc fute ibi n' existit aiij. P. q' relatio rei tunc existit aiij q'ndo dicitur aiij illius p' quem fit: sed in spe in intelligibili adhuc n' dicitur aiij illius: q' neg' relatio rei, q' e' q'ntus obtinuit ipsius aiij illius. firmat q' relatio utij, et partium dicitur multu' sed in spe intelligibili n' dicitur relatio partium; q' ibi partia n' representantur p' comparationem ad utro: q' neg' ibi dicitur relatio utij.

Oppositam suam metu Scotus in P'icabilia q. 3. P. J. J. q. 2. a. Hecuz. et alii. q' refert, et seq'te Scotus. l. tra 3. d. 3. no 315 p' q'ntus illius.

1°. nā sōj representata in spē itelligili hēt rēm ad partē, q̄ cognoscat phantia: q̄
ibi hēt rētem rōj. R̄ dixit. oīj. hēt rēm junctam. Cond. fratrem neg. oīj. rōj
in suntatē ē ipsamet entē rōj, q̄ representatē in spē itelligili, q̄ ad rēm fratrem nō
ē opēriō illū patientis, q̄ dicit post spē itelligilē.

Arg. 2. ut resultet rēlatō itelligibilis sūfficit cōmptū matris comparatiuū, sō
hic dicit in spē itelligili: q̄ dicit rēlatō rōj. R̄ sō neg. māi, q̄ ad existētiā rēlatō utiq̄
ē nāriō comparatiō fratris inferioribus; hoc autē n̄ fit nisi cōmptū fratrem illū. R̄
2°. neg. min. q̄ in spē itelligili adhuc n̄ dicit ullū cōmptū illū neq̄ matris neq̄ fratris:
q̄ neq̄ ulla rēlatō rōj.

Arg. 3. possō junctō p̄xiō stīmi resultat rēlatō; sō in spē itelligili dicit junctiō
p̄xim rēlatō utiq̄, nempe unitas p̄sisiōis, et aptitudo: q̄ dicit rēlatō. R̄ dixit. māi possō
junctō p̄xiō stīmi resultat rēlatō rēlatō, Cond. stīmi resultat rēlatō rōj neg. māi. et dicit
rōi ē, q̄ rēlatō rēlatō ut resultet sēt pendet ab existētiā junctiō p̄xiō, at uō rēlatō rōj
ultra junctiō p̄xim requirit aīn illū, p̄ quem fit, et resultat ipsa rēlatō, q̄ ideo
ē rōj, eo q̄ pendet ab aīn illū, q̄ n̄ dicit in spē itelligili.

Arg. 4. in spē itelligili dicit unitas p̄sisiōis, et aptitudo: q̄ dicit rēlatō rōj
R̄ neg. cōj dicit rōi ē, q̄ dicit unitas et aptitudo sint negōj, ad hoc ut dicit in nā, sēt
ē, q̄ n̄ dicit ibi fia negata: at uō rēlatō cum sit entē rōj nāriō requirit aīn illū, a q̄
fiat. mō hinc dsumimō arguim; q̄ dicit unitas p̄sisiōis, et aptitudo n̄ dicit in spē
itelligili, ut entia rōj, q̄ ad hoc requirit aīn illū. sō dicit ut p̄sisiō negōj: q̄ sēt
rēlatō rōj, q̄ n̄ ē q̄ negiuim, n̄ dabit in spē itelligili, q̄ cum semp sit entē rōj, nāriō
expetat aīn illū patientis, p̄ quem resultet.

Sectio. 3°

U^t spē itelligibilis representet rem utem, an singularem?
Restat ut examinemus, U^t rē uō spē itelligibilis representet rem utem an singularem?
R̄ representare rem singularem. ita Sects in 4° dixit 45 q. 3. Mag. Socr.

Deiā lib. 4. cap. 3. Rubricā 3. Deiā cap. 5. p. 3. P. Solers, P. Valentia. C.
 P. Talley et plerūq; alii, relati a P. Soar. l. 1. c. 3. nō 218. P. 1.º q. a illū q. Cognoscit
 rem singularem p^{sum} auiū: qd spēs intelligib. illi representat ipsam rem singula-
 rem. q. a illū nō cognoscit nisi eo mō, q. spēs representat.

Replie. phasnia expsum ē qd dicit extrinsece illū ad Cognoscen-
 dum rem singularem: qd tūc pot spēs intelligib. representare illū rem Coiem.

R. neg. auiū, q. a phasnia expsum nō ē aptum, ut dicit illū ad Cognoscē rei singula-
 rij. 1.º q. a phasnia ē Corporeū, illū nō spuat. 2.º q. a supflua esset spēs intelligib.,
 q. a si phasnia pot dicitare illū ad Cognoscē singularitatis, et poterit illū dicitare
 ad Cognoscē totius obij. p. ind. nō erit nōtia spēs intelligib., qd nō admittit ipsi ad-
 versarii.

P. 2.º q. a cā natiū nō impedita p. dicit nobilitatem effiū, quem pot, sō no-
 bilitate effiū ē representāo rei singularij, q. a representat p. dicitata; sōnd illū et
 genū ē cā natiū nō impedita qd p. dicit spēm representantem rem singularem, et nō
 Coiem.

Oppositam suam tenet D. Thom. p. 1.º q. 26 art. 1.º et uniuersa illis
 Scala p. hac etiā Arg. 1.º spēs Angelica representant rem utem: qd et spēs intelligib.
 hūic. R. neg. auiū, q. a spēs Angelica representant et rem singularem, si uō aliq. n.
 do dicunt utes, ē q. a representant p. dicitata, qm spēs hūic.

Arg. 2.º Actes aut, sum eē singularium, illam uō utem: qd indicat
 spēs intelligib. representare rem utem. R. neg. Cui q. Actes in textu citato sōl uoluit
 illū eē Capasem representandi rem singularem et Coiem qd nos nō negamus, et
 siij externos sōl eē Capasem representandi singlia; nō uō utem.

Arg. 3.º res mag. immatij, plij accommodati illū: sō res Cui ē mag.
 immatij. qm res singularij: qd plij accommodati illū, ac p. ind. ac p. ind. spēs intelligib.
 representat illū rem Coiem. R. neg. absē mai q. a res Cui et singularij auiū acco-
 modati illū, dum nō representat p. spēm spuatem; q. ē immatij, nō q. n. obuiū ingi-

mita in illu, s̄o tantu sp̄s illiuj. *Art. 1°* illud semp p̄ l^{com} cognoscim attingere
rem singulem: q̄o si aliquo cognoscens a longico, n̄ pot̄ discernere obitum, an v̄.
g. sitho, s̄ Jera? n̄ ideo t̄i cognoscat rem (aiem), s̄o singulem confuse p̄ter sp̄s
remisso, s̄o s̄o p̄oie.

Art. 2° s̄o possibili n̄ rugnare hanc sp̄m intelligem, q̄ representet
s̄o rem (aiem) illu. *P. 1°* q̄o n̄ implicat ex p̄e illu, q̄ pot̄ cognoscere rem (aiem);
s̄o d̄nd̄ et n̄ rugnat ex p̄e obit, q̄o pot̄ representari in ip̄sa sp̄e, ut (oi): q̄o h̄oc sp̄s ē possi-
bilij. Note t̄i talem sp̄m fore sup̄nalem q̄o m̄m, q̄o n̄ erat debito. n̄o d̄nd̄, et
nati (cognoscendi ipsiuj) illu. s̄o in ente erat sp̄s natij.

DISP. VII^a De entibus rationis.

Sectio. i^a

De essentia, & diuisione entis rōis.

Decreueram n̄ agere hic d̄ entibz, s̄o ad alium lūm remittere hanc disputa-
tionem, ut quare in plene d̄caterem. s̄o q̄o logia (onimb. in hoc lo d̄ entibz rōij
dixit ne d̄oie t̄i d̄c̄e uideat, s̄o breuiter hic q̄oem uentilabo. alibi eam q̄
d̄ginitate explicatur; Deo adiuuante.

Ar. 1° d̄ d̄oie eny rōij. *P. 1°* affi. ita d̄t̄e. *P. Thom. M. Soar.*
in metho d. 547. s. 1°. *Varg. 1°* p̄e d̄ iis cap. 1° *Murt. Telly. Rub. Gil. Ar. 1°*.
Quid. et alij q̄s citat q̄t seq̄t. *P. Soar. l. 1. c. 2. n̄o 16. P. 1°* q̄o d̄oie p̄ta entia
q̄ nullum hent eē, nisi illud q̄o fingite p̄ illud, ut ē relōio *Creatorij* ad *Creuria*.
relōio utij ad p̄tio. *Chimera*, et alia: q̄o h̄oc oīa s̄i entia rōij. *P. 2°* ex do-
ct̄ina *M. Soar.* q̄o q̄o negant eny rōij, s̄o illud q̄o negant mente concipiunt, t̄ n̄
si n̄ (ōio illud uerde exprimunt, si illud eny rōij concipiunt. *ōio* illud negare po-
sunt: q̄o d̄oie tale eny rōij.

Creatorij

Contrariam suam tenet Durand. in 1° dist. 19. Miracula Valentis
 et alii apud P. Hurst. in metha d. 19. q. 7. ubi dicitur. 1° ca. rety potuit effim retem
 s^o aij illuy si rety: q^o n^o possunt p^ouere eny roij, q^o e^o fictum. R^o dicit. mar. ca. rety
 potuit effim retem; si insuat phice et effectiue Cond. si conuocat tantu representati-
 ue, neg. mar. q^o et Comptij si g^oitates acciatis, et in representat obta subialia: dind
 si q^o positium, et in cognoscunt negois rety, q^o aduersa rei forte n^o negabunt. et r^o
 huius e^o q^o p^ouio entij roij n^o e^o effim p^ouie, s^o tantu obtiua.

Arg. 2. eny roij n^o het p^ouio sp^os: q^o n^o pot cognosci ab illu. R^o neg.
 Cony, q^o et subia n^o het sp^os p^ouio, q^o mirat ad illum, s^o alienay, i. accidentium,
 q^o ipsa subia uestite, et in p^o h^os sp^os alienay cognoscite subia ab illu: q^o sit r^o
 eny roij pot cognosci ab illu sat p^o sp^os alienay.

Arg. 3. obtiua det ee prius aij q^o cognoscite, sig^o obtiua e^o ca sp^ofi-
 cany ipsum aum: s^o eny roij n^o pot ee prius ipso aij illuy, a q^o fit et cognoscite: q^o im-
 plicat tale eny roij. R^o dicit. mar. obtiua det ee prius aij, si n^o fiat p^o illum, Cond. si fiat
 p^o ipsum aum neg. mar. cum uo eny roij fiat p^o ipsum aum illuy n^o e^o nauum, q^o
 sit prius illo. Doctore optimo ex p^o aij r^o sui tui, q^o n^o supponit ipsum tuium, quem
 p^ouio, imo ad illum supponit prius, ut uia, et in tui sp^ofiat ipsam aum.

Quar. 2. q^o sit eny roij. R^o ita coier diuini e^o id q^o totum
 suum ee het obtiua ab illu. ut hanc diuoin claruy itigay, Metabij triphicite r^o
 posse aliq^o pendere ab illu. 1° effiue; sic p^ouio Comptij frate, ab ipso illu, q^o tuiuy
 illoz effiue p^o aum p^ouio. 2° subtiue, q^o tuiuy aliq^o fr^o subiectate in ipso illu: sic
 no Comptij sp^os itligile, et huius itualy recipiunt in ipso illu, tamim fr^o in subto.
 3°. mo pot aliq^o pendere obtiua ab illu, ut p^ouio oia obtioz ituy cognoscit. Uq^o
 ho sapij t^o et hoc 3°. mo p^ouio et entia roij ab illu obtiua tantu, q^o tuiuy ita
 concipit, et representat q^o heant ullum ee a p^o rei.

Inst. 1°. entia roij p^ouio effiue ab illu: q^o n^o p^ouio ab eo tan-
 tum obtiua. P^o aij q^o entia roij dent herie aligim tam effiuaru; s^o nullam

aliam heri possunt, nisi illud. qd ab illu pendent effiue. Ex neg. aij, ad pba-
cem illu) Ex dicit. mai entia roij vera heri aliqm lam effiuam ppriam, neg.
imppriam cond. mai) ga ens roij cum n heat exytiam retem, et n het com effi-
uam ppriam. nam illu) pprie p dicit suum (omptum, et in hoc representate ens
roij: et pnd impprie het exytiam effiuam ab illu mediante suo (omptu.

Int. 2. e. uoluntat est ens roij: go ens roij n sol fit obitue ab illu. P.
aij go uoluntat p amorem, et ordinat eo, qd inter se n st retr ordato. Vg ordat Deum
ad creuicq, et mediu inuutilem ad finem; so hoc ordato e roij: go est uoluntat efficit
ens roij. Ex neg. aij et ad pbaom illu) dico uoluntat n ordare talia: obta inter se
so illa amore, et supponere iam ordato ab illu, q sol pprie ordat.

Et. 1. ens roij n ee ens rete fictum ubi n e. rāo e ga ens roij nul-
lum het ee apō rei, at ens rete fictum ubi n e sol alicubi het ee apō rei: go n pot
ee ens roij. Et. 2. ens rois n ee sol denominatioem extrinsecam, ga ee cognitum,
uisum, amatum etc. si denominatioem extrinsecā; et tū n st entia rois, so pueniunt
ab entibz retibz, nempe a uisione, cognoie, et amore.

Et. 3. ens rois n ee ens fictum representans entem uam, inistare
tragedi, q representat in tragedia Regem, et sol ee rex fictus. P. ga illu) qndo ne-
gat homin d. hio, I qndo psindit aut refert ipsum homin tōem ad infiora facit nega-
tioem, priuatiōem, et reuocem roij. et tū hic nullam representat tragediam, neq pōit
in teatuum ad intiar tragedi.

Diuiditur Sns Rois.

Quer. 3. in qnam membra dicitur ens roij: Ex ens rois loquū pprie diuidi
intia membra. i. in negōes, priuatiōes, et reuocem rois. P. 1. ga ens roij qd e
narium loga, I e absūm, I respectiuum: si e absūm, I remouet frōm a subto
re mouet
in repto et e. negāo, I remouet frōm a subto apto, et e priuāo; si e respectiuū,
e reuoc: go tria tantū st entia roij. P. 2. ga illu) pprie negat psindit, et ordat

nam utem ad inferiora: go pprie facit hoc tria entia roij, q' inseruiunt ad
muns logie.

Arg. 1. itus pot' deficere subiam roij, gntem, glitiam, et oia alia puen-
ta rois: go darie pta entia roij, gm tria. R. q' d'it. ans. pot' deficere subiam, et oia
alia puenta roij imprie, (ond. pprie, neg. ois, neg. n. e' pprium oficium itus
fabricare subiam, t' gntem roij; ga ha entis n' spectant ad itum. R. 2. puenta
rois e' pprie metha, n' uo loga: et ideo ptenere ad metham, et n' ad logam: nos uo
hic sol' agimus d' entibus rois spectantibus ad logam, glia si illa tria, scilicet, negaio,
prieus, et relatio.

Arg. 2. identas rois ei e' ens rois pprium loge: go darie gl'ior entia
roij. P. ans. ga ei e' pprium itus identificare feate nam utem d' inferioribus:
go hoc ens rois et ptenet ad logam, et e' distum ab alij. R. q' neg. ans. ad pbaoin
illius interim dico, illam identem posse redukti ad reuocem rois, gntem e' compo-
ratio inter ute, et inferiora, ga si loqumur d' indente mati, hoc n' e' ens rois, sig-
d' dai a p' rei: at uo idem f'eaty, gntem e' ens roij, n' e' nisi q'dam comparat'o
ne rois d' inferioribus, p'ndq' redukti ad reuocem.

Arg. 3. cecita' considerata in oculis p' mium uelutiq' nigri expelle-
tij uisum e' nouum ens roij: go n' darie tantum tria. R. neg. ans, ga ens roij n'
det herie ullum e' rete. at uo illud uelutiq' nigrum het e' rete, t' illud n' het in ocu-
ly cecij, s'd' hoc e' p' accerij, ga abie het aliqd' e' a p' rei. at uo ens roij nullibi det
herie e' rete, s'd' tantu' obtine' ab ittu.

Sectio. 2.

De causis entium rois q's gmo inu' se differat?

Do 1. ens roij het p' ca' effua' itum. P. ga iusta defioem het totum suum e' de-
pendens ab ittu, at hoc ca' effua' n' e' ppria, s'd' impria, gntem scit ipse itus p'ruit
pprie suum comptum, in q' obtine' representate ens roij; neg' mixtum e', q' n' het

causam efficiam propriam cum non habeat et existantia realem. dicitur et illud causa reata entis
reus, quod Comptus cum fingit ens reus solus causa propria.

no. 2. idem illud est causa materialis entis reus. ratio est quod ens reus recipit in
eodem illud sicut in propria, mediante Comptu, proprie, et reate in illa subiectate. propria est
is hinc et causam fraterem significatam quod negat, et prius reus significatam quod sua, sua, reus
reus ut reus per funta sua. potest et assignari entis reus suam causa finalis, nempe illige-
tia, et fabrica utrum.

Quare in 10. Veritas reus multiplicanti ad multiplicationem Comptuum practico-
rum? Adde Comptum practicum entis reus esse illud, quod dat esse obtinuum ipsi entis reus Comptum
ut speculativum esse illud, quod supponit iam ipsum ens reus factum, et sicut in illis Contempla-
tivis, non potest igitur quod dicitur in his Comptibus speculativis, neque et dicitur reus diversum natu-
ratum, ut reus non hinc, et equine: clarum reus entia reus, quod dicitur in his dicitur reus, et
esse dicitur per dicitur subiectum, et fraterem negotium.

Tota igitur dicitur est dicitur reus fundatam in eadem non significat uti. ut
quod. Prius abstractit nam Leoninam, et in ea fingit realem reus ad inferiora, et illud
abstractit et eandem nam Leoninam, in quod sicut considerat realem reus ad portia, et
dicitur dicitur Comptus Prius et plerumque multiplicent dicitur ens reus, et tot sunt entia reus, quod
si dicitur Comptus practici non? Respondeo quod Pluribus Respondeo.

P. 1. quod quilibet Comptus est causa ad reus entis reus, sed dante dicitur Comptus
tuy. quod et dante dicitur entia reus non: neque non assignabit maior ratio, ut reus Comptus Prius
efficiat ens reus practice, non ut Comptus Prius, cum uterque reus potest existantiam ipsi entis
reus. P. 2. quod si eadem reata reus fieret a Comptu Prius, et a Comptu Prius, eadem reata periret
existente Comptu Prius, et sicut conservaretur stante Comptu Prius, sed implicat quod eadem reata sit
periret, et conservaretur: quod non potest esse eadem, sed dicitur esse dicitur per dicitur Comptuum. fraterem
quod dicitur Comptus dicitur non efficiant entia reus. quod hoc multiplicante ad multiplicationem
Comptuum practico-
Comptuum practico-
Comptuum practico-

Oppositi suam tenent Respondeo et alii quod sequitur. P. 2. 1. tra. 2. no. 7.

per quibus Aug. 1°. n̄ si multiplicandæ entis sine necessitate, sed nulla dari necessitas
 multiplicandæ entis rōj ad multiplicandæ Comptium prætorum: gō n̄ multiplican-
 tur. Et neg. min. q̄a cum glibet aij sit cā adæpta entij rōj cur n̄ illud multiplicabit.
 masie cum existia entij rōj sit sol. obvia q̄ facillime multiplicati ad prætorum Com-
 ptium. et ḡno multiplicante cōi q̄z n̄ dicit multiplicare offij.

Arg. entij rōj ē illud q̄ obicitur illis: sō semp obicitur id: gō semp ē id. Et Com-
 ptij sint dicit. Et dicit min. semp obicitur id nō neg. semp obicitur id in spē cond. min.
 q̄a ḡno dicit v.g. Concipit in Leone Cōi totum ad partia et ḡno dicit et considerat
 totum in ead nō Leonina uti. faciunt dicitia entia rōj sol nō q̄a in spē st id, et
 rōi huius ē, q̄a cum Comptij sint cōi totale entij rōj, n̄ pot illi: ḡno multiplicen-
 tur cōi adæquate, q̄a si multiplicante offij, i. entia rōj.

De distinctione Latium Rōj.

Quæ. 2. ḡno inter se differant entia rōj? Resoluo 1°.
 negōis et rōis inter se differunt essentiã. P. q̄a entij absūm, et respectuum
 essentiã dicitur, sō negōis si entia absoluta, rōis rōi si entia respecti-
 ua: gō inter se essentiã differunt. firmari, q̄a negōis rōis essentiã dicitur
 guntur a rōibz rōibz: gō et negōis rōj a rōibz rōj.

Resol. 2. negōis, et privatio eiusdē fice s̄m id q̄ dicitur
 cent dicitur n̄ differunt essentiã. P. 1°. q̄a inter id, et semetipsum
 n̄ dicitur distinctio essentiã, sō ead ē negōis usq̄ in Catulo ante septi-
 mum diem, atq̄ privatio, si n̄ videat post septimum diem: gō ne-
 gōis, et privatio eiusdēmet fice n̄ differunt essentiã.

P. 2. q̄a negōis n̄ significante q̄ subta, sō q̄ fia) negata s:
 gō t̄ mutantur subta, si p̄seueret ead fia negata, ead erit negatio.
 P. an) q̄a si negōis dicitur significante p̄ sola subta, ḡtis subta essent essen-
 tiã dicitur, et negōis essent dicitur essentiã, ac p̄ cōij negōis usq̄ in lapide
 et ligno essent essentiã dicitur, q̄a n̄ admitit. firmari, q̄a accia realia
 sine sint in subta apto, siue in apto, semp st eiusdē sp̄i: gō albo in Angto.
 et,

et in Pro si eius omnino spei: qd sit negatio, et privatio eius
sua, si subta diversificenti.

Si P. Feet.

Notante dixi supra, si sumante sim id qd dicunt d' hali)
ga si negatio, et privatio sumante sim id qd dicunt d' (notato, i. sim subta
tunc essate erunt diversa, ga negatio essate (notant subta inaptum, pri-
vatio uo subta aptum, qd inducit crimen essate. ga ei albo in abs-
trato essate dignitate ab albo in concreto, si sumate qd ad subta. at
uo negatio, et privatio sumate sol' sim fieri negatio n' differunt essate, nisi
qnd ipsemet fieri negatio essate differunt.

Arg. 1. qd aliqui P. R. negatio negat fieri impossibilem, et pri-
vatio fieri possibilem, s' possibilitate, et impossibilitate, arguunt d' crime
essate: qd negatio, et privatio eius fieri essate differunt. P. d' y. mai, negatio
negat fieri impossibilem, et privatio possibilem, ex p' ipsius fieri neg. ex p'
subti apti, s' inepti. Cond' mai, et tunc si negatio sumate cum hoc in subti
apti, tunc dico dignitate essate a privatio: at si sumate sim fieri negatam
fuisse, tunc n' differunt: eo qd possibilitate, s' impossibilitate n' p'vinit
a fieri, s' tantu ab aptudie, s' ineptudie subti, qd e' p' accensu sui fieri nega-
tos, q' semp e' ead.

Arg. 2. ad creativa dignitate essate ab aoe deductiva qd hoc (no-
tat subta, a q' dependet n' uo illa: qd sit negatio differet essate a privatio,
ga hoc respicit subta aptum, negatio uo ineptum. P. 1. Cond' totum, si su-
mate negatio qd hoc (notatio subti apti, et privatio cum in subti inepti.

P. 2. neg. Corij' diversa ratio e', ga ad deductiva ratio sumi debet
cum (notatio ad subta a q' essate pendet in ratio deductioj. et ad
creativa ratio considerari det independenter a subti deductioj, ga e'

inepti

essenti ab eo independens. at uo negatio pot. sol. attendere ad finem negatam
 p. qm. essentia significat, et n. p. subitum. et cum finem negatam negat, et p. uia qm. possit
 esse ead., ind. e. qd. ei negatio, et p. uia n. exigente essentia. Note omnino. qd. si
 sumus negat, et p. uia qm. in concreto cum subit. apto, & inepto, tunc dicitur essentia.

Sectio. 3^a.

De primis, et secundis intentionibus.

Agimus hic d. intentionibus p. ut rigurose spectant ad logos. 1^a intentio sic
 definitur. id qd. conuenit rebus uij. te mente n. concipiunt, nec alio mo. ab ea tractantur.
 2ª intentio definitur. id qd. conuenit rebus uij. qm. mente apprehendunt, & ali-
 o mo. ab ea tractantur. Quas. igit. 3. Voj. 1ª intentio sit ens reale positium &
 p. neg. qm. negat, et p. uia qm. a p. rei dante, conueniunt rebus uij. ante operose
 illud, et tñ n. se entia. reha. positiua, s. d. negatiua, ut p. qd. n. uij. 1ª intentione ens
 reale positium.

Quas. 4. Voj. 2ª intentio sit ens reij? R. et neg. qm. unitas
 p. uia qm. et op. uia, anteqm. ofingant, ut entia reij, s. d. entia reij, et tñ conue-
 niunt n. uti. qm. mente concipiunt et ab tractate. qd. n. uij. 2ª intentione ens
 reij. f. uia qm. qm. caecitas u. g. concepta ab illu. p. mun. uell. uij. nigri expellen-
 ti uisum. n. e. ens reij, et tñ o. 3ª intentio, qm. mente concipiunt, et ab ea tractat.
 tractate. Note ad uoem 1ª intentionis, n. ee. rariu. qd. alteri semp. conueni-
 at: qm. p. uia u. g. e. 1ª intentio, et tñ n. conuenit alteri: s. d. ad eam intentionem
 reij. s. d. qd. si alteri dicit conuenire, conueniat ante operosem illud.

Alie. de uia d. n. n. n. n. uisui, auditi, amati etc. ee. 1ª intentiones,
 qm. competunt obij. ante oem. operosem illud: e. qm. p. oia. uisus, et auditiua, n. de-
 pendent ab illu., ut p. uia d. n. n. n. n. uisui, et tñ uisus ut pote p. oia. caeca de-
 pendent a cognosce. illud, ut denominet suam obtin. amatum, tñ ipsa uisus, in se
 n. e. p. oia. cognositiua, et ideo n. tractat obtin. feate p. operosem illud, ac p. uia e. 1^a in-

et in hoc si eius omnino spei: qd sit negatio, et privatio eius
sua, et subta diversificanti.

St. P. Deest.

Notanter dixi supra, si sumante sim id, qd dicunt d'itali
ga sine negatione, et privatione sumante sim id, qd dicunt d'conotato, i. sim subta
tunc essentia erunt diversa, ga negatione essentia conotant subta in aptum, pri-
vatione uo subta aptum, qd inducit discrimen essentiae. ga si albi in abs-
trato essentia dignitate ab albi in concreto, si sumate qd uo subta in aptum, at
uo negatione, et privatione sumate sol' sim hanc negatione n' differunt essentia, nisi
quod ipsamet hanc negatione essentia differunt.

Arg. 1o p' aliquos R. R. negatio negat formam impossibilem, et pri-
vatio formam possibilem, sed possibilitas, et impossibilitas arguunt discrimen
essentiae: qd negatio, et privatio eiusdem hanc essentia differunt. R. dicit mai, negatio
negat formam impossibilem, et privatio possibilem, ex se ipsius hanc negatione, ex se
subta apti, et inepti. Contra mai, et tunc si negatio sumate cum hoc uo subta
apti, tunc dico dignitate essentia a privatione: at si sumate sim hanc negatione
possibile, tunc n' differunt: eo qd possibilitas, et impossibilitas n' privant
a hanc, sed tantum ab aptitudine, et ineptitudine subta, qd e' p' accensum uo hanc nega-
tionem, q' semp e' ead.

Arg. 2o ad creatura dignitate essentia ab aere eductiva, qd haec cono-
tat subta in aptum, a q' dependet n' uo illa: qd sit negatio differet essentia a privatione,
ga haec respicit subta in aptum, negatio uo ineptum. R. 1o cono. totum, si su-
mate negatio o hanc conotatione subta in apti, et privatio cum uo subta inepti.

R. 2o neg. Coni' diversa ratio e'; ga ad eductiva ratio sumi debet
cum conotatione ad subta in aptum a q' essentia ferret in ratio eductivae: et ad
eductiva ratio considerari oet independenter a subta eductivae, ga e'

essenti ab eo independens. at uo negatio pot. sol. attendere ad form. negatam
 p. qm. essentia significata, et n. p. subiectum. et cum sic negata negoj, et priuatio possit
 esse ead., ind. e. qd. et negatio, et priuatio n. differunt essentia. Note omnino, qd. si
 sumus negotio, et priuatio in concreto cum subto apto, s. inepto, tunc differunt essentia.

Sectio. 3^a.

De primis, et secundis intentionibus.

Agimus hic d. intentionibus q. ut rigurose spectant ad logos. 1^a intentio sic
 definitur — id qd. conuenit rebus uij. t. mente n. conueniente, nec alio mo. ab ea tractante.
 — 2^a intentio definitur — id qd. conuenit rebus uij. q. mente apprehendente, s. ali-
 o mo. ab ea tractante. Quas. igit. 3. Voj. 1^a intentio sit ens reale posituum?
 R. nego. q. negotio, et priuatio, q. a p. rei dante, conueniunt rebus uij. ante operose
 illud, et t. n. sit entia. reha. positiua. s. negotio, ut pot. qd. n. oij. 1^a intentio e. ens
 reale posituum.

Quas. 4. Voj. 2^a intentio sit ens reij? R. et nego. q. unitas
 p. s. i. s. i. o. j., et optio, anteqm. fingente, ut entia. reij, et entia. reij, et t. conue-
 niunt n. uti. q. mente concepit, et ab tractate. qd. n. oij. 2^a intentio e. ens
 reij. s. i. s. i. o. j. q. cecitas. v. g. concepta ab illu. q. mun. uell. reij. nigri expellen-
 ti. uisum. n. e. ens. reij, et t. e. 2^a intentio, q. mente concepit, et ab ea tractat.
 tractate. Note ad reem. 1^a intentio, n. ee. rariu. qd. alteri semp. conueni-
 at: q. p. i. u. j. v. g. e. 1^a intentio, et t. n. conuenit alteri: s. ad 1^{am} intentionem
 requirit. sol. qd. si alteri deat. conuenire, conueniat ante operose illud.

Alie. d. u. e. j. d. n. o. m. i. n. a. t. o. j. u. i. s. i. a. u. d. i. t. i. a. m. a. t. i. e. e. e. 1^a i. n. t. e. n. t. i. o. e. s.
 q. competunt obij. ante oem. operose illud: e. o. j. p. o. i. u. i. s. i. u. e., et a. u. d. i. t. i. u. e., n. d. e-
 p. e. n. d. e. n. t. a. b. i. l. l. u. s., ut p. s. t. a. n. t. d. e. n. o. m. i. n. a. t. o. j. s. u. j. o. b. j. e. t. et s. u. l. t. a. j. u. t. p. o. t. e. p. o. i. c. a. d. e-
 p. e. n. d. e. n. t. a. c. o. g. n. o. i. t. e. i. l. l. u. s., ut d. e. n. o. m. i. n. e. t. s. u. u. m. o. b. j. e. t. u. m. a. m. a. t. u. m., t. i. i. p. s. a. u. l. t. a. j. i. n. s. e.
 n. e. p. o. i. a. c. o. g. n. o. s. t. i. t. i. u. a., et i. d. o. n. t. r. a. c. t. a. t. o. b. j. e. t. u. m. f. e. a. t. e. p. o. p. o. e. m. i. l. l. u. s., a. q. s. o. j. e. 1^a i. n. t. e. n. t. i. o. e.

sentio. sō he quoz audenti multum herē d nomine, idē illi sup sedeo

Disputatio 8^a De diuisione vti in suas spes.

Sectio. 1^a

De diuisione vti in s^e spes sit adaequata.

R^x affie d snā (ō. et sic 1^a spēs appellatur gū, 2^a dicitur spēs. 3^a dicitur prū,
sō. tōnd ē Acuē. P. agie. da si sol hoc sē spēs vti tam ad ostendūm, qm ad prou-
dūm. eē sō ad ostendūm, sic ostendit. tot si spēs vti in essendo, qd si idēntē dicitur
sō inter nām (ōem et sua infioria, sō idēntē) si sō. gō et sō si spēs vti. P. mir
ga gō ē id v alio, t ē id acciatē, t acciatē, si ē id acciatē ē tota nā (ōij, t sol pa-
rs. si ē tota nā (ōij) constituit spēm, si ē pars t ē p mīm mē, et constituit gū, t ē p
mum fiē, et aij, et constituit ōriam: Si ē id v alio acciatē, t ē id nariō, et fallē
prūm t ē id congentē, et resultat accuē

De sint s^e spes in prando, sic P. ga gō d alio prate, t prate in
quaeō (ōrā) t in quaeō (ōrē) si prate in quaeō (ōrē) ē, t prate (ōmptē, dō
totam nām (ōem infiorij) excepta dūa inuindante, et ē spēs. t prate in
ga in (ōmptē, dō p mīm nā (ōij) et ē gū. Si prate in quaeō (ōrē) ē, t prate in
acciatē, et ē dūa, t prate acciatē nariō, et constituit prūm, t tōnd prate
acciatē congentē, et ē Acuē. ex gbus collectibz euidenter pat ēō tantum
s^e spēs vti tam in essendo, qm in prando.

Opposam snām tenent illig q contendunt augere nīm spētū
vti, q gbus dicitur 1^a tot si vti, qd si in prando d sō. subia, sō mīm prandi si
1^a, q constitunt 10 pranda. gō et 10 erunt spēs vti. P. neg nār ga prand-
tā (ōliguntē ex diuisiōnominatibz, q dicit dicit in 1^a subia, ad diuident-
cum obis rerum. (um iō decem sint in diuidentē obis rerum, idēō

causa 10 p[re]senta. at uo spes utis aliquante ex diversis identitatibus ac p[re]dica-
tionibus: et cum identes, et p[re]dicoes sint tantu[m] s[ecundu]m d[iv]ersa, ideo s[ecundu]m sol[um] si spes utij
in e[ss]endo, et p[re]sencia leg[er]e.

Arg. 2. p[re]dicari ratio, et congeneri constituent duas spes utij, p[ro]p[ri]u[m]
et acc[er]ij: q[uo]d et p[re]s[ent]e ext[er]nie, et int[er]nie constituent alia[m] duas spes d[iv]ersaj. R[ati]o
neg. s[ecundu]m d[iv]ersa ratio e[st], p[ro]p[ri]a n[on] int[er]nie, et ext[er]nie n[on] uadit identem, q[uia] p[ro]p[ri]a
int[er]nie, et ext[er]nie p[ro]p[ri]a h[ab]ent eand[em] identem cum subto: ut pet in albe, q[uo]d e[st] in-
t[er]nie p[ro]p[ri]a, et h[ab]et identem congeneri in illo, et in cognosc[er]e q[uo]d p[ro]p[ri]a h[ab]et eod[em] p[ro]p[ri]a,
q[uo]d e[st] illi ext[er]nie, et p[ro]p[ri]a et congeneri d[iv]ersa, at uo identem notitia et cog[no]sc[er]e om-
nino s[ecundu]m d[iv]ersa, q[uia] altera p[ro]p[ri]a inseparabil[is] p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a, altera uo sepe-
bil[is] instar accid[er]ij.

Arg. 3. h[ab]et p[re]dicat[i]o[n]e[m] p[ro]p[ri]a e[st] q[uo]dam ho[m]i[n]e, constituit d[iv]ersam speciem utij: q[uo]d n[on]
s[ecundu]m tantu[m] s[ecundu]m. R[ati]o neg. o[mn]i[um], q[uia] illa p[re]dicat[i]o[n]e[m] n[on] e[st] utij, si q[uo]d ex p[re]dicat[i]o[n]e[m] n[on] representat
na[m] libera a d[iv]ersis, imo h[ab]et alijam d[iv]ersam uagam, et incertam, q[uo]d impedit utitem, et
conp[re]h[en]sio[n]em uniu[er]s[al]e[m] se regit[ur] ad uti.

Arg. 4. p[re]dicari in q[uo]d, e[st] pluribus spe d[iv]ersis, et p[re]s[ent]e in q[uo]d
e[st] pluribus d[iv]ersis n[on] facit d[iv]ersaj spes utij, nimirum q[uo]d et sp[eci]em: q[uo]d et p[ro]p[ri]a
in q[uo]d e[st] pluribus spe d[iv]ersis, et p[ro]p[ri]a in q[uo]d e[st] pluribus solo n[on] d[iv]ersis q[uo]d h[ab]et alia[m]
duas spes utij. R[ati]o neg. d[iv]ersa ratio e[st] q[uo]d q[uo]d et sp[eci]es ideo faciunt d[iv]ersam utia[m],
q[uia] q[uo]d semp[er] p[ro]p[ri]a in q[uo]d incomple[ta], do sol[um] p[ro]p[ri]a n[on] e[st] o[mn]i[um]: et sp[eci]es semp[er] p[ro]p[ri]a com-
ple[ta], do totam nam[ur] co[n]sist[er]e sui inf[er]ior[um], at uo, o[mn]ia q[uo]d p[ro]p[ri]a in quale[m] est[er]e semp[er]
p[ro]p[ri]a incomple[ta], ideo n[on] uariant spes utij, s[ecundu]m p[re]dicat[i]o[n]e[m] d[iv]ersis spe, s[ecundu]m solo
no.

Arg. 5. p[ar]tia utium s[ecundu]m n[on] tot, q[uo]d p[ar]tia: q[uo]d et spes utij erunt n[on] tot q[uo]d plu-
res: q[uia] op[er]at[i]o[n]e[m] ead[em] e[st] ratio. R[ati]o d[iv]ersa o[mn]i[um], p[ar]tia utium s[ecundu]m n[on] tot, q[uo]d p[ar]tia mat[er]
sumpta, co[n]d. f[er]at[ur] neg. o[mn]i[um], q[uia] p[ar]tia, si f[er]at[ur] sp[eci]e d[iv]ersa p[er] ut d[iv]ersis o[mn]i[um] s[ecundu]m
sp[eci]es utium, et constituent s[ecundu]m spes p[ar]tium, ut infra dicemus, s[ecundu]m utia